

Nr 16.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om förbättring av taxeringsförfarandet i vad avser förmögenhetsuppgifterna.

(2:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 141, av herrar *Persson* i Landafors och *Kempe* har hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära skyndsamt utredning om en förbättring av taxeringsförfarandet i vad avser förmögenhetsuppgifterna».

Beträffande motiveringen för det i motionen framställda yrkandet får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

I motionen har erinrats om att det ifrågavarande spørsmålet berörts redan i direktiven för 1945 års statsskatteberedning, varvid anförts att särskild uppmärksamhet borde ägnas frågan om en förbättring av taxeringsförfarandet i vad avsåge förmögenhetsuppgifterna. Beredningen hade i sitt år 1946 avgivna betänkande i likhet med departementschefen funnit en utredning rörande möjligheterna att erhålla en sådan förbättring påkallad men på grund av vikten och omfånget av de frågor, som beredningen haft att utreda inom beskattningens område, icke ansett sig kunna företaga en omprövning beträffande spørsmål av rent taxeringsteknisk art. Med hänsyn därtill hade beredningen förordnat, att de taxeringstekniska frågorna bleve föremål för särskild utredning. Motionärerna ha vidare anført, att det i olika sammanhang framhållits att betydande förmögenhetsbelopp säkerligen undandrog beskattning.

Utskottet. Såsom framgår av den förevarande motionen har den däri behandlade frågan berörts såväl i direktiven för 1945 års statsskatteberedning som i beredningens år 1946 avgivna betänkande med förslag till omläggning av den direkta statsbeskattningen. Frågan berördes jämväl i den på grundval av beredningens förslag framlagda propositionen nr 212 till 1947 års riksdag, vilken proposition i huvudsakliga delar godkändes av riksdagen. I nämnda proposition sade sig nämligen departementschefen ha för avsikt att inom den närmaste tiden hemställa om bemyndigande att låta utreda denna fråga genom särskilda sakkunniga. Med anledning av omförmälda proposition yrkades i väckta motioner bl. a., att riksdagen måtte i

skrivelse till Kungl. Maj:t begära en skyndsamt utredning om en förbättring och effektivisering av förmögenhetstaxeringen. 1947 års bevillningsutskott yttrade i sitt i anledning av propositionen jämte väckta motioner avgivna, av riksdagen i nu förevarande del godkända betänkande nr 50, att en sådan utredning även enligt utskottets mening vore önskvärd. Med hänsyn till vad departementschefen i propositionen anfört fann emellertid utskottet ej skäl att förorda skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet utan avstyrkte motionerna.

Den sålunda ifrågasatta utredningen har enligt vad bevillningsutskottet inhämtat på grund av andra arbetsuppgifter, vilka ansetts mera brådskande, ännu ej kommit till stånd. Utskottet anser sig emellertid med hänsyn till vad som tidigare förekommit rörande denna fråga kunna utgå ifrån att Kungl. Maj:t kommer att, så snart tillfälle därtill gives, låta verkställa berörda utredning. Vid sådant förhållande finner utskottet ej skäl föreslå riksdagen att till Kungl. Maj:t avlåta skrivelse i ämnet. Utskottet avstyrker fördenskull den förevarande motionen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen II: 141 av herrar Persson i Landafors och Kempe om förbättring av taxeringsförfarandet i vad avser förmögenhetsuppgifterna icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 26 februari 1948.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 15.
